

Dette Forslag kan jeg paa ingen mulig Maade anse for heldigt, og jeg er ude af Stand til at forstaa, at den ærede sidste Taler (Hage) kan bringe det i Overensstemmelse med de Anskuelser om Eiendomsretten, som han baade tidligere har udtalt og ogsaa i Dag slog paa. Han berørte f. Ex. som et af Motiverne til dette Forslag, at naar vore Fiskere skulde jøge vidt omkring efter deres Brød og komme til en Egn, hvor de hjemlige Fiskere der paa Stedet hidtil have været vant til at have deres Fiskepladser, og de ville bemægtige sig Terrain og tage Fiskene bort for Næsen af dem, ere de ikke vel fete; saa ere tyske, svenske eller amerikanske Fiskere akkurat lige saa lidt velsede som de danske Fiskere, der komme i en fremmed Egn. Deri kan han have fuldkommen Ret, men disse lokale Fiskere have ogsaa deres Rettigheder. Her er, som jeg før talte om, forskellige Standpunkter, der skulle afveies lige overfor hinanden. Vi have f. Ex. nu i de Bestemmelser, vi have godkjendt om Bedtægten, om at de omboende Fiskere ved et bestemt Fiskevand kunne komme overens om Bedtægter, som indsendes til Ministeriets Godkendelse, og at de derved kunne fastslaa de Bestemmelser, under hvilke der skal fiskes der, erkjendt, at de lokale Fiskere have virkelige Rettigheder, som maa respekteres. Naar vi nu altsaa tænke os Fiskere fra fjerne Egne komme til en saadan Egn, og opfyldte et Fiskevand, hvor de Andre hidtil i Fred have kunnet drive deres Fiskeri paa en saadan Maade, som de tro, de kunde være vel tjente med og finde rigtig, skulle disse fremmede Fiskere endogjaa — for der gives jo ogsaa Fiskere, som eie Strandbred; en stor Del Fiskere bo umiddelbart op til den Kyst, hvor de drive Fiskeri, og hvor de mulig efter den ærede Talers egne Ord, ved kostbare Døsseringer og Dignende have skabt en Strandbred, som de til deres egen Brug og nyttige Anvendelse have fuldkommen retmæssig Besiddelsesret til — i Henhold til denne Bestemmelse kunne tvinge disse stedlige Fiskere til at afgive den til de Andre. (C. Ravn: Nei, se andet Stykke, sidste Punktum). Den ærede Afbrøder, tager selvstændig fejl, thi det er netop de fremmede Fiskere, der ville expropriere Bladsen, og altsaa deltage i Erstatningens Udredelse, og saa ikke alene tvinge de hjemlige Fiskere omkring Fiskevandsene til at taale et Indgreb i de Andres tidligere Erhverv, men ogsaa til at afgive Grund, som de maaste nødig ville af med; thi jeg vil sige at disse Reservationer i Eierenes Interessje, at han ikke væsentlig maa forulempes osv., har efter min Mening ikke meget at betyde, hvor virkelige Retten skal

kunne komme til Anvendelse, thi en dyrket Strandbred, som der her gives fuld Berettigelse til at disponere over, kan ikke fratages Eieren, uden at han forulempes derved. Det ligger i Sagens Natur. Selv de Tilfælde, den ærede Taler omtalte, at denne Strandbred, som tidligere har været nogen, ved Døssering og andet Arbeide og Offre er forvandlet til en hel anden Besiddelse, er et Vidnesbyrd om, at den maa have en vis Betjning for Eieren, saaledes, at han maa forulempes i sin Eiendomsret, hvis det skal gøres gjældende. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke finde Forslaget rigtig, og jeg maa derfor anse det for givet, at, hvis dette Forslag fastholdes, vil Loven næppe nogen Sinde komme igjennem.

Solstein-Solsteinborg: Jeg vil kun gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af det samme Spørgsmaal, der slutter sig til § 6. Jeg tilstaar uforbeholdent, at jeg ser paa Bestemmelsen i § 6 og de dertil sig knyttende Ændringer med meget mistent-somme Dine. Jeg har i denne Henseende ikke saa lidt Erfaring for mig, og det er derpaa, jeg bygger. Jeg har de stedlige Forhold derhjemme at se hen til, hvor der paa en Kyststrækning af omtrent et Par Miles Udstrækning er en halv Snes Fiskere, som have deres stadige Stader paa denne Strækning. De røgte meget omhyggelig deres Aalestader paa de forskellige Lider og faae ikke saa lidt af deres hele Eksistents's Grundvold ud af denne Tid. Gives der nu en Bestemmelse, som gjør det frit at gaa i Vand for andre Fiskere, hvor de ville, ja, saa komme vi til det, at vi tilfidsætte for de omstretfende Fiskeres Interessje, dem, som leve som virkelige Fiskere og have deres Bo og Hjem og Eksistents som Fiskere paa Stedet, medens de andre for en stor Del leve af Kov; enten det nu er Tyskere, Svenskere eller Amerikanere eller Tyder, det er det Samme. Vi have den Erfaring hos os, at det ikke saa sjældent er sket, at Fremmede ere komne og have røgtet de stedlige Fiskeres Nuser, saaledes at naar disse kom til Stede, vare de tomme. Vi have endogjaa haft det Tilfælde, at Hyttefæde, der vare slydte, fra den ene Dag til den anden, vare tomme og bortførte, naar de Vedkommende kom, og det var Fremmede som i den mellemliggende Tid havde gjort Vandgang, sat deres Vaade paa Vand og brugt al den Udgang, som Loven nu skal hjemle dem, og benyttet den paa den Maade, jeg nu har anført. Jeg har ogsaa Erfaringen for mig, at sliq Udgang er blevet brugt ikke blot til Skovtyveri men til Wildtyveri, ja til kvalificeret Tyveri. Hvor en